

fattigt Barn med gode Evner f. Eks. er blevet optaget i en eller anden Realskole og saa har taget Præliminæreksamen med et særdeles godt Resultat, ofte med Udmærkelse. Saa er det naturligt, at Lærerne ved disse Skoler faa Interesse for disse fattige unge Mennesker og opmuntre dem til at fortsætte ad den studerende Vej. De blive saa i Almindelighed sendte til København og skulle fortsætte deres Uddannelse paa et Kursus til Studentereksamen, og mange Gange sker det saa, at Lærere og andre Mennesker her i Byen, som kende disse Folk, skillinge sammen og hjælpe dem ud over de første Vanskeligheder. Saa stole de paa, at de kunne faa Understøttelse af den Konto, der her er Tale om, men det glipper naturligvis meget ofte for dem. Jeg har truffet saadanne unge Mennesker, som have begyndt paa at studere, men have haft meget vanskeligt ved at føre det igennem og bl. a. have haft vanskeligt ved at anskaffe de nødvendige Bøger saavel som ogsaa tilstrækkelig god og nærende Kost, og naar de endelig indstille sig til Studentereksamen, saa koster dette tilmed nogle og fyrretyve Kroner, og disse Penge have de ogsaa tit meget svært ved at skaffe til Vej. Forholdet har ofte været det, at den paagældende Læreanstalt i København først har maattet give fri Undervisning og saa Hjælp til Bøger. Undertiden have de ogsaa maattet give dem gratis Middagsmad og udlægge den Sum, det koster at indstille sig til Eksamen. Jeg ved derfor, som sagt, af personlig Erfaring, at der er mange unge Mennesker, som ere værdige til Understøttelse, men ikke kunne faa den, fordi de Midler, Ministeren raader over, ere for knappe. Jeg tror derfor, at man gør en god Gerning ved at forhøje dette Beløb fra 6,000 til 10,000 Kr.; man kunde derved understøtte flere og hjælpe dem mere, som man antager sig. Nu kunde man jo sige: ja, men bliver Følgen ikke deraf den, at vi faa en Overproduktion af Studenter? Hertil er at sige, at Forholdet i Virkeligheden er det, at hvis der ikke blev andre Studenter end dem, der dimitteres fra de 12 saakaldte lærde Skoler, vilde det ikke være muligt at skaffe et tilstrækkeligt Antal til Besættelsen af Dommerembeder og Præstembeder eller til at forsyne vort Land med Læger, og endvidere udkræves der jo ogsaa en hel Del til den saakaldte lærde Undervisning. Det vilde være umuligt, at Staten kunde faa det Antal, der er nødvendigt, hvis Studenternes Rækker kun

kunde blive rekruterede fra Statens egne lærde Skoler. Det er derfor nødvendigt, at der ogsaa ad privat Vej uddannes Studenter, hvis Staten skal kunne faa dem, der udkræves til de nævnte Virksomheder. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Fare, og jeg tror, at man gør en god Gerning ved at yde disse Understøttelser, det vil være en Understøttelse, som sikkert i de allerfleste Tilfælde vil komme Provinsernes Børn til gode; det vil blive saadanne, som i de allerfleste Tilfælde faa denne Understøttelse. Paa dette Punkt har altsaa det socialdemokratiske Mindretal foreslaaet at forhøje en Bevilling.

Jeg kommer derefter til andre Punkter, hvor vi omvendt have foreslaaet at nedsætte en Bevilling, som Ministeren har foreslaaet. Der er saaledes foreslaaet 800 Kr. til Akademisk Skytteforening. Jeg finder ikke nogen som helst Grund til at anvende disse Penge i dette Øjemed. Hvis Studenterne skulle være Medlemmer af en Skytteforening, kunne de gøre som andre Mennesker i Landet: melde sig ind i en af de bestaaende Skytteforeninger. Der er jo Københavns Skytteforening, der understøttes af Staten, og jeg synes ikke, at der er særlig Grund til at opretholde en egen Skytteforening for Studenter. Jeg har tidligere talt imod denne Bevilling, bl. a. fordi det forekommer mig, at de Øvelser, Studenterne foretage, ere ikke af en saadan Karakter, at der er nogen Anledning til at give Statsunderstøttelse hertil. Naar f. Eks. disse akademiske Skytter drage Landet rundt, opføre hele Felttog og lege Krig, og naar Landets Soldater, der garnisonere omkring i Byerne, blive udkommanderede til at optage Feltkampe med dem, synes jeg, vi ere helt udenfor de Opgaver, Skytteforeningerne have, og derfor finder jeg det rigtigt at nægte denne Bevilling. — Ligeledes har jeg foreslaaet at nægte et Beløb paa 200 Kr., som skulde anvendes til at uddanne Eleverne paa Sorø Akademi i Riffelskydning. Det er sikkert ikke en Opgave for os at uddanne Eleverne ved de lærde Skoler i Riffelskydning. — Ligeledes have vi foreslaaet at nægte et Beløb paa 3,000 Kr., som skulde anvendes til Øvelse i Skydevaabens Brug omkring ved Statens 12 lærde Skoler. Naar man ser efter, hvordan dette Beløb skal anvendes, ser man, at en Elev i en Latinskole skyder ca. 75 Skud om Aaret, og derfor giver Staten altsaa 3,000 Kr. De Penge kunne udmærket godt spares. Hvis man derfor vilde spare det, der nu anvendes til Krudt og